

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน..... กองคลัง สำนักงานมหาวิทยาลัย โทร. ๔๓๑๒๒-๓.....

ที่ ศธ ๖๕๙๒(๓)/ว ๒๓๗๒..... วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๐.....

เรื่อง มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๒ เรื่องสินค้าคงเหลือ และฉบับที่ ๑๔ เรื่องเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงาน

เรียน เลขานุการคณะ ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ศูนย์ กอง

เพื่อโปรดทราบและโปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดเพื่อ

() ทราบ

(/) ทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

() ทราบและถือปฏิบัติ

ฟงอ.

(นางสาวพิกุลทอง เมืองแก้ว)

หัวหน้างานธุรการ

แทน ผู้อำนวยการกองคลัง

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน _____ กองคลัง สำนักงานมหาวิทยาลัย โทร. ๔๓๑๒๒

ที่ ศธ ๖๔๙๒(๓)/๐๓๖๒๖ วันที่ ๐๗ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ และ ฉบับที่ ๑๔ เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงาน

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายแผนงาน บริหารการเงินและทรัพย์สิน

สรุปเรื่อง ตามหนังสือที่ กค ๐๔๑๐.๒/ว ๓๑๑ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ กรมบัญชีกลาง ได้แจ้ง มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ และ ฉบับที่ ๑๔ เรื่อง เหตุการณ์ ภายหลังวันที่ในรายงาน เพื่อให้การปฏิบัติทางบัญชีในภาครัฐสอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ระหว่างประเทศ รวมถึงมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานภาครัฐ มีความถูกต้อง โปร่งใส สามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการตัดสินใจในการบริหารจัดการทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามรายละเอียดปรากฏในหนังสือดังกล่าว

กฎ / ระเบียบ / ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

- สามารถดูรายละเอียดหนังสือดังกล่าวได้ที่เว็บไซต์ของกองคลัง <http://finance.oop.cmu.ac.th/> ได้ที่ หนังสือเวียน / การเบิกจ่าย / การเบิกจ่ายเงิน

ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

๑. เพื่อโปรดทราบ
๒. แจ้งทุกส่วนงานในสังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป
๓. แจ้ง งานบัญชี กองคลัง เพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ณัฐภา

(นางสาวชนัญญา เอี่ยมเทศ)

เจ้าหน้าที่สำนักงาน

๑๓ ก.ย. ๖๐

๑๓๐.

๑๓ก.ย. ๖๐

คำสั่ง

แจ้งตามเลขที่

๑๘ ก.ย. ๒๕๖๐

(ศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ วิริยจารี)

รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายบริหารและทรัพยากรบุคคล

รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

(นางสุภารัตน์ ทรงฤทธิ์)

ผู้อำนวยการกองคลัง

๑๓ ก.ย. ๒๕๖๐

ที่ กค ๐๔๑๐.๒/ว ๗๑๑

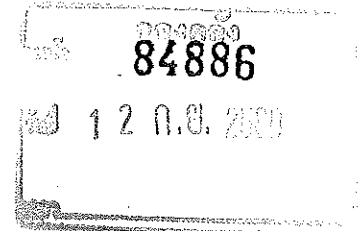
กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ และ ฉบับที่ ๑๔ เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังวันที่
ในรายงาน

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- อ้างถึง ๑. หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๑๐.๒/ว ๖๔ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖
๒. หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๑๐.๒/ว ๖๕ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๔ เรื่อง เหตุการณ์
ภายหลังวันที่ในรายงาน จำนวน ๑ หน้า
๒. ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ
จำนวน ๒ หน้า
๓. มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๔ เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงาน จำนวน ๑๐ หน้า
๔. มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ จำนวน ๑๓ หน้า

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ และ ๒ กรมบัญชีกลางได้แจ้งให้หน่วยงานภาครัฐใช้หลักการและนโยบาย
บัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ฉบับที่ ๒ เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีและรายงานการเงินตามเกณฑ์คงค้าง นั้น

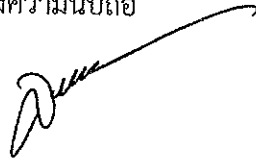
กรมบัญชีกลางขอเรียนว่า เพื่อให้การปฏิบัติทางบัญชีในภาครัฐสอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชี
ภาครัฐระหว่างประเทศ รวมถึงมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป ซึ่งจะส่งผลให้งบการเงินของหน่วยงานภาครัฐ
มีความถูกต้อง โปร่งใส สามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการตัดสินใจในการบริหารจัดการทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
กระทรวงการคลังจึงได้ออกประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เรื่อง มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๔
เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงาน และออกประกาศ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ เรื่อง มาตรฐานการ
บัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒ เพื่อให้หน่วยงาน
ภาครัฐใช้ถือปฏิบัติในการจัดทำงบการเงินเมื่อเกิดเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงาน แต่ก่อนวันที่ได้รับอนุมัติ
ให้ออกงบการเงิน และใช้ถือปฏิบัติทางบัญชีสำหรับรายการสินค้าคงเหลือ แทนเนื้อหาเกี่ยวกับสินค้าคงเหลือ

ที่ปรากฏ...

ที่ปรากฏในหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ฉบับที่ ๒ โดยให้ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ทั้งสองฉบับในการนำเสนองบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ และ ๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับดังกล่าวได้ที่เว็บไซต์ของกรมบัญชีกลาง www.cgd.go.th

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุทธิรัตน์ รัตนโชติ)

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองบัญชีภาครัฐ

กลุ่มงานมาตรฐานและนโยบายการบัญชีภาครัฐ

โทร. ๐ ๒๑๒๗ ๗๐๐๐ ต่อ ๖๕๐๑ ๔๖๔๘ และ ๐ ๒๑๒๗ ๗๔๑๕

โทรสาร ๐ ๒๑๒๗ ๗๔๑๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ baccount@cgd.go.th

ประกาศกระทรวงการคลัง

เรื่อง มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๔ เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงาน

ตามที่ได้ออกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ฉบับที่ ๒ ประกาศ ณ วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐใช้เป็นมาตรฐานในการกำหนดระบบบัญชี และจัดทำงบการเงินตามเกณฑ์ดังกล่าวได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานภายในหน่วยงาน และเพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงานการเงินของแผ่นดินในภาพรวม นั้น

กระทรวงการคลังได้จัดทำมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๔ เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงาน ซึ่งใช้สำหรับการเปิดเผยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่ในรายงาน แต่ก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงินหรือใช้ปรับปรุงงบการเงินเพื่อสะท้อนให้เห็นเหตุการณ์ดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐเป็นปัจจุบันและสอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีภาครัฐระหว่างประเทศ รวมถึงมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป ซึ่งจะส่งผลให้งบการเงินของหน่วยงานภาครัฐมีความถูกต้อง โปร่งใส สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการบริหารจัดการทรัพยากร การวิเคราะห์เปรียบเทียบทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน และก่อให้เกิดการบริหารจัดการด้านการเงินการคลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กระทรวงการคลังจึงออกประกาศ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๔ เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงาน ตามที่กำหนดแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายอภิศักดิ์ ดันติวรวงศ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ประกาศกระทรวงการคลัง

เรื่อง มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ

ตามที่ได้ออกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ฉบับที่ ๒ ประกาศ ณ วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐใช้เป็นมาตรฐานในการกำหนดระบบบัญชี และจัดทำงบการเงินตามเกณฑ์คงค้างได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานภายในหน่วยงาน และเพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงานการเงินของแผ่นดินในภาพรวม นั้น

กระทรวงการคลังได้จัดทำมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ ซึ่งใช้แทนเนื้อหาเกี่ยวกับสินค้าคงเหลือ ในหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ฉบับที่ ๒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐเป็นปัจจุบันและสอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีภาครัฐระหว่างประเทศ รวมถึงมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป ซึ่งจะส่งผลให้งบการเงินของหน่วยงานภาครัฐมีความถูกต้องโปร่งใส สามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการตัดสินใจ ในการบริหารจัดการทรัพยากร เพื่อการวิเคราะห์เปรียบเทียบทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน และเพื่อการบริหารจัดการด้านการเงินการคลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กระทรวงการคลังจึงออกประกาศ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในย่อหน้าที่ ๔.๑ เรื่องคำอธิบายศัพท์ เฉพาะคำว่า “มูลค่าสุทธิที่จะได้รับ” ในหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ฉบับที่ ๒ ตามประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศ ณ วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในย่อหน้าที่ ๔ เรื่องคำนิยาม คำว่า “มูลค่าสุทธิที่จะได้รับ” ในมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ แทน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในย่อหน้าที่ ๖.๒๐ เรื่องสินค้าคงเหลือในหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ฉบับที่ ๒ ตามประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศ ณ วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในย่อหน้าที่ ๔ เรื่องคำนิยาม คำว่า “สินค้าคงเหลือ” ในมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ แทน

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในย่อหน้าที่ ๖.๒๐.๑ เรื่องราคาทุนของสินค้าคงเหลือในหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ฉบับที่ ๒ ตามประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศ ณ วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในย่อหน้าที่ ๑๘ - ๒๙ เรื่องต้นทุนของสินค้าคงเหลือในมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ แทน

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในย่อหน้าที่ ๖.๒๐.๒ เรื่องมูลค่าสุทธิที่จะได้รับในหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ฉบับที่ ๒ ตามประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศ ณ วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในย่อหน้าที่ ๓๘ - ๔๒ เรื่องมูลค่าสุทธิที่จะได้รับในมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ แทน

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในย่อหน้าที่ ๖.๒๑ - ๖.๒๑.๑ เรื่องการคำนวณราคาทุนของสินค้าคงเหลือในหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ฉบับที่ ๒ ตามประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศ ณ วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในย่อหน้าที่ ๓๒ - ๓๗ เรื่องการคำนวณต้นทุนในมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ แทน

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในย่อหน้าที่ ๙.๘ เรื่องขาดทุนจากการตีราคาสินค้าลดลงในหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ฉบับที่ ๒ ตามประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศ ณ วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในย่อหน้าที่ ๔๔ เรื่องการรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ แทน

ข้อ ๘ ให้ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ ตามที่กำหนดแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายอภิศักดิ์ ตันติวรวงศ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๔
เรื่อง
เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงาน

คำแถลงการณ์

มาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีภาครัฐระหว่างประเทศฉบับที่ ๑๔ เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ (IPSAS ๑๔ : Events After the Reporting Date (December ๒๐๐๖)) ซึ่งเป็นการจัดทำของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีภาครัฐระหว่างประเทศ และมีการปรับปรุงใน พ.ศ. ๒๕๕๔ (Improvements to IPSASs - ๒๐๑๑) โดยมีข้อเปรียบเทียบกับมาตรฐานการบัญชีภาครัฐระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๔ สรุปลไว้ตอนท้ายมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้

สารบัญ

ย่อหน้าที่

วัตถุประสงค์	๑
ขอบเขต	๒
คำนิยาม	๓
การอนุมัติให้ออกงบการเงิน	๔-๕
การรับรู้รายการและการวัดมูลค่า	๖-๑๐
เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานที่ต้องปรับปรุง	๗-๘
เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานที่ไม่ต้องปรับปรุง	๙-๑๐
การดำเนินงานต่อเนื่อง	๑๑-๑๘
การปรับโครงสร้าง	๑๙
การเปิดเผยข้อมูล	๒๐-๒๕
การเปิดเผยวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน	๒๐-๒๑
การปรับข้อมูลที่เปิดเผยไว้เกี่ยวกับสถานการณ์ ณ วันที่ในรายงานให้เป็นปัจจุบัน	๒๒-๒๓
การเปิดเผยเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานที่ไม่ต้องปรับปรุง	๒๔-๒๕
วันถือปฏิบัติ	๒๖

มาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้ประกอบด้วยย่อหน้าที่ ๑ ถึง ๒๖ ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน และต้องอ่านโดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้ ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติ ในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้หน่วยงานถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๓ เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด

วัตถุประสงค์

๑. มาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้
 - (ก) เพื่อกำหนดว่าเมื่อใดหน่วยงานต้องนำเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานมาปรับปรุงรายการในงบการเงิน และ
 - (ข) เพื่อกำหนดให้หน่วยงานต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน และเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้กำหนดให้หน่วยงานต้องไม่จัดทำงบการเงินโดยใช้เกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่องหากเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานชี้ให้เห็นว่าข้อสมมติเกี่ยวกับการดำเนินงานต่อเนื่องไม่เหมาะสม

ขอบเขต

๒. หน่วยงานภาครัฐที่จัดทำและนำเสนองบการเงินตามหลักการบัญชีเกณฑ์คงค้างต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้ในการเปิดเผยเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงาน

คำนิยาม

๓. คำศัพท์ที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้มีความหมายโดยเฉพาะ ดังนี้
เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงาน หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่ในรายงานกับวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน ไม่ว่าเหตุการณ์นั้นจะเป็นไปในทางดีหรือไม่ดี เหตุการณ์ดังกล่าวสามารถแยกได้เป็น ๒ ประเภท ดังนี้
 - (ก) เหตุการณ์ที่เป็นหลักฐานยืนยันว่าสถานการณ์ได้มีอยู่ ณ วันที่ในรายงาน (เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานที่ต้องปรับปรุง) และ
 - (ข) เหตุการณ์ที่ชี้ให้เห็นว่าสถานการณ์ได้เกิดขึ้นภายหลังวันที่ในรายงาน (เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานที่ไม่ต้องปรับปรุง)คำศัพท์ที่นิยามในมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับอื่นและนำมาใช้ในมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้มีความหมายเดียวกับมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับดังกล่าวนั้น และคำศัพท์ทั้งหมดรวบรวมไว้ในชุดคำศัพท์บัญชีภาครัฐ*

การอนุมัติให้ออกงบการเงิน

๔. เพื่อกำหนดว่าเหตุการณ์ใดเป็นไปตามคำนิยามของเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงาน จำเป็นต้องระบุทั้งวันที่ในรายงานและวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน
วันที่ในรายงานคือวันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงานที่สัมพันธ์กับวันที่ในงบการเงิน
วันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงินคือวันที่งบการเงินได้รับการอนุมัติจากหัวหน้าหน่วยงานผู้มีอำนาจในการสรุปขั้นสุดท้ายกับผู้สอบบัญชีเพื่อออกงบการเงินแล้ว ซึ่งผู้สอบบัญชีจะแสดงความเห็นต่องบการเงินชุดนั้น
เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานคือทุกเหตุการณ์ทั้งดีและไม่ดีที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่ในรายงานและวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน แม้ว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นภายหลังการเผยแพร่เกี่ยวกับตัวเลขการเกินดุลหรือขาดดุล การอนุมัติงบการเงินของหน่วยงานที่ถูกควบคุม หรือการเผยแพร่ข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับงบการเงิน

๕. ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำและการอนุมัติให้ออกงบการเงินอาจมีความแตกต่างกันไปในแต่ละประเภทของหน่วยงาน โดยอาจขึ้นอยู่กับลักษณะของหน่วยงาน โครงสร้างของหน่วยงานที่ควบคุม ข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และวิธีการในการจัดทำและสรุปงบการเงินในขั้นสุดท้าย ซึ่งโดยปกติหัวหน้าหน่วยงานมีหน้าที่รับผิดชอบในการอนุมัติงบการเงินของหน่วยงาน

การรับรู้รายการและการวัดมูลค่า

๖. ในช่วงระยะเวลาระหว่างวันที่ในรายงานและวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน เมื่อรัฐบาลได้มีการกำหนดนโยบายแล้ว การพิจารณาว่านโยบายดังกล่าวเป็นเหตุการณ์ที่ต้องปรับปรุงงบการเงินหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่าเหตุการณ์นั้นให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ ณ วันที่ในรายงาน และมีหลักฐานเพียงพอว่าจะสามารถดำเนินการได้ตามนโยบายดังกล่าวจนบรรลุผลสำเร็จหรือไม่ อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปแล้วการกำหนดนโยบายของรัฐบาลจะไม่นำไปสู่การรับรู้เป็นเหตุการณ์ที่ต้องปรับปรุงงบการเงินเพียงแต่ต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานที่ต้องปรับปรุง

๗. หน่วยงานต้องปรับปรุงจำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงินเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานที่ต้องปรับปรุง
๘. ตัวอย่างของเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานที่ต้องปรับปรุง ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้หน่วยงานต้องปรับปรุงจำนวนเงินที่รับรู้ไว้ในงบการเงิน หรือต้องรับรู้รายการที่ไม่เคยรับรู้มาก่อนมีดังต่อไปนี้
- (ก) คำพิพากษาของคดีความในศาลภายหลังวันที่ในรายงานซึ่งยืนยันว่าหน่วยงานมีภาระผูกพันในปัจจุบัน ณ วันที่ในรายงาน ให้หน่วยงานปรับปรุงจำนวนเงินของประมาณการหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับคดีความในศาลที่รับรู้ไว้ก่อนหน้านี้ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๔ เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น* หรือรับรู้ประมาณการหนี้สินที่ตั้งขึ้นใหม่ หน่วยงานมิใช่เพียงเปิดเผยหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นเท่านั้น เนื่องจากคำพิพากษาของศาลให้หลักฐานเพิ่มเติมที่สามารถนำไปพิจารณาตามย่อหน้าที่ ๒๔ ของมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๔ เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น*
- (ข) ข้อมูลที่ได้รับภายหลังวันที่ในรายงาน แสดงให้เห็นว่าสินทรัพย์เกิดการด้อยค่า ณ วันที่ในรายงาน หรือจำนวนผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ที่เคยรับรู้ ซึ่งจะต้องปรับปรุง ตัวอย่างเช่น
- (๑) การล้มละลายของลูกหนี้ที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่ในรายงาน โดยปกติจะเป็นการยืนยันว่าผลขาดทุนจากลูกหนี้ได้เกิดขึ้นแล้ว ณ วันที่ในรายงาน และหน่วยงานต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของลูกหนี้นั้น และ
- (๒) การขายสินค้าคงเหลือภายหลังวันที่ในรายงานอาจให้หลักฐานเกี่ยวกับมูลค่าสุทธิที่จะได้รับของสินค้าคงเหลือนั้น ณ วันที่ในรายงาน
- (ค) ภายหลังวันที่ในรายงานได้มีการกำหนดต้นทุนของสินทรัพย์ที่ซื้อหรือสิ่งตอบแทนจากสินทรัพย์ที่ขายก่อนวันที่ในรายงาน
- (ง) ภายหลังวันที่ในรายงานได้มีการกำหนดจำนวนรายได้ที่จัดเก็บในระหว่างรอบระยะเวลารายงานที่ต้องแบ่งสรรปันส่วนกับหน่วยงานอื่น ภายใต้ข้อตกลงการแบ่งรายได้ที่มีผลอยู่ในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน

*เมื่อมีการประกาศใช้

- (จ) ภายหลังจากวันที่ในรายงานได้มีการกำหนดเงินรางวัลจากผลการปฏิบัติงานที่จะจ่ายให้แก่บุคลากร หากหน่วยงานมีภาระผูกพันตามกฎหมายในปัจจุบัน หรือภาระผูกพันจากการอนุমান ณ วันที่ในรายงานที่จะต้องจ่ายเงินนั้น ซึ่งเป็นผลมาจากเหตุการณ์ก่อนวันที่ในรายงาน และ
- (ฉ) การพบการทุจริตหรือข้อผิดพลาดที่แสดงให้เห็นว่างบการเงินไม่ถูกต้อง

เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานที่ไม่ต้องปรับปรุง

- ๙. หน่วยงานต้องไม่ปรับปรุงจำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงินเพื่อสะท้อนถึงเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานที่ไม่ต้องปรับปรุง
- ๑๐. ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานที่ไม่ต้องปรับปรุง
 - (ก) การลดลงของมูลค่ายุติธรรมของอสังหาริมทรัพย์ระหว่างวันที่ในรายงานกับวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน ในกรณีที่หน่วยงานมีนโยบายปรับมูลค่าของอสังหาริมทรัพย์เป็นมูลค่ายุติธรรมอย่างสม่ำเสมอ โดยปกติการลดลงของมูลค่ายุติธรรมไม่มีความสัมพันธ์กับสภาพของอสังหาริมทรัพย์ ณ วันที่ในรายงาน แต่สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีถัดไป ดังนั้นแม้จะมีนโยบายปรับมูลค่าอย่างสม่ำเสมอ หน่วยงานจะต้องไม่ปรับจำนวนเงินของอสังหาริมทรัพย์ในงบการเงิน ในทำนองเดียวกันหน่วยงานต้องไม่ปรับปรุงจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์ที่เปิดเผยไว้ ณ วันที่ในรายงาน แม้ว่าหน่วยงานอาจจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ๒๓ และ
 - (ข) การพิจารณาตัดสินใจที่จะให้หรือกระจายสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมให้กับผู้เข้าร่วมในโครงการบริการสาธารณะบางอย่าง ที่หน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการโครงการ ภายหลังจากวันที่ในรายงานแต่ก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน หน่วยงานจะต้องไม่ปรับปรุงค่าใช้จ่ายของโครงการที่รับรู้ไว้แล้วในงบการเงินของรอบระยะเวลารายงานปัจจุบัน แม้ว่า การให้หรือกระจายสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมนั้น อาจเข้าเงื่อนไขที่ต้องเปิดเผยข้อมูลในลักษณะเหตุการณ์ที่ไม่ต้องปรับปรุงตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ๒๓

การดำเนินงานต่อเนื่อง

- ๑๑. หน่วยงานแต่ละแห่งต้องพิจารณาว่าการใช้ข้อมูลพื้นฐานการดำเนินงานต่อเนื่องเหมาะสมหรือไม่อย่างไรก็ตาม การประเมินการดำเนินงานต่อเนื่องมักจะใช้กับระดับหน่วยงานมากกว่าใช้กับรัฐบาลโดยรวม ตัวอย่างเช่น หน่วยงานของรัฐบาลอาจจะไม่สามารถดำเนินงานต่อเนื่อง เนื่องจากรัฐบาลตัดสินใจโอนภารกิจจากหน่วยงานแห่งหนึ่งไปยังหน่วยงานอีกแห่งหนึ่ง อย่างไรก็ตาม การปรับโครงสร้างนี้จะไม่มีผลกระทบต่อประเมินการดำเนินงานต่อเนื่องของรัฐบาลโดยรวม
- ๑๒. หน่วยงานต้องไม่จัดหางบการเงินโดยใช้เกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่อง หากภายหลังวันที่ในรายงานมีข้อกำหนดในกฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรีที่จะเลิกหน่วยงานหรือหยุดการดำเนินงาน หรือไม่มีทางเลือกที่เป็นไปได้จริงอื่นใดนอกเหนือจากการเลิกหน่วยงานหรือหยุดดำเนินงาน
- ๑๓. ในการประเมินว่าข้อมูลพื้นฐานการดำเนินงานต่อเนื่องเหมาะสมหรือไม่สำหรับหน่วยงานนั้น ผู้รับผิดชอบต้องงบการเงินจำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยเหล่านั้นรวมถึงผลการดำเนินงานทั้งในปัจจุบันและที่คาดหวังในอนาคตของหน่วยงาน การปรับโครงสร้างของแต่ละหน่วยงานทั้งที่มีการประกาศแล้วและมีโอกาสจะเกิดขึ้น ความเป็นไปได้ที่จะได้รับเงินทุนสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง และศักยภาพของแหล่งเงินทุนสนับสนุนทดแทนหากจำเป็น

๑๔. ในกรณีของหน่วยงานที่ต้องได้รับเงินงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานเป็นหลัก โดยทั่วไปปัญหาการดำเนินงานต่อเนื่องจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อรัฐบาลมีการประกาศนโยบายยกเลิกการสนับสนุนเงินงบประมาณสำหรับหน่วยงานดังกล่าว
๑๕. บางหน่วยงานถึงแม้ว่าจะไม่ใช่รัฐวิสาหกิจ อาจจำเป็นที่จะต้องจัดหาเงินทุนในการดำเนินงานด้วยตนเองทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่ และมีการเก็บค่าสินค้าและบริการที่คุ้มกับต้นทุนโดยตรงจากผู้ซื้อสินค้าและใช้บริการ ผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของหน่วยงานดังกล่าวที่แยกลงภายหลังวันที่ในรายงานอาจชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่ต้องพิจารณาว่าข้อสมมติฐานการดำเนินงานต่อเนื่องของหน่วยงานดังกล่าวยังเหมาะสมหรือไม่
๑๖. หากข้อสมมติฐานการดำเนินงานต่อเนื่องไม่เหมาะสม มาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้กำหนดให้หน่วยงานต้องแสดงให้เห็นผลของเหตุการณ์นั้นในงบการเงิน ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น มีการถ่ายโอนการดำเนินงานไปยังหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือจะมีการจำหน่าย หรือยุบเลิกหรือไม่ หน่วยงานต้องใช้ดุลพินิจในการพิจารณาความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้ในงบการเงิน
๑๗. เมื่อข้อสมมติฐานการดำเนินงานต่อเนื่องไม่เหมาะสม หน่วยงานจำเป็นต้องพิจารณาด้วยว่าการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์จะทำให้มีหนี้สินเพิ่มขึ้น หรือจะทำให้เข้าเงื่อนไขบางข้อในสัญญาก่อหนี้ผูกพัน และนำไปสู่การจัดประเภทหนี้สินบางรายการเป็นหนี้สินหมุนเวียนหรือไม่
๑๘. มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑ เรื่อง การนำเสนองบการเงิน กำหนดให้หน่วยงานต้องเปิดเผยข้อมูลเมื่อเป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้
- (ก) หน่วยงานไม่ได้จัดทำงบการเงินตามเกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่อง มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑ กำหนดให้หน่วยงานเปิดเผยเรื่องดังกล่าวเมื่อไม่ได้จัดทำงบการเงินตามหลักการดำเนินงานต่อเนื่อง และต้องเปิดเผยเกณฑ์อื่นที่ใช้ในการจัดทำงบการเงินนั้น พร้อมทั้งเหตุผลที่หน่วยงานไม่อาจดำเนินงานต่อเนื่องได้ หรือ
 - (ข) ผู้รับผิดชอบต่องบการเงินตระหนักถึงความไม่แน่นอนที่เป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่อาจทำให้เกิดความสงสัยอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถของหน่วยงานในการดำเนินงานต่อเนื่อง หน่วยงานต้องเปิดเผยข้อมูลเหตุการณ์หรือสถานการณ์ดังกล่าวแม้ว่าอาจเกิดขึ้นภายหลังวันที่ในรายงานตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑

การปรับโครงสร้าง

๑๙. เมื่อมีการประกาศปรับโครงสร้างภายหลังวันที่ในรายงาน ซึ่งเป็นไปตามคำนิยามของเหตุการณ์ที่ไม่ต้องปรับปรุง หน่วยงานจะต้องเปิดเผยข้อมูลอย่างเหมาะสมตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้ ซึ่งมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๙ เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น* ได้กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการรับรู้ประมาณการหนี้สินจากการปรับโครงสร้าง ทั้งนี้ การปรับโครงสร้างโดยการตัดจำหน่ายบางส่วนของหน่วยงาน อาจไม่ส่งผลต่อความสามารถในการดำเนินงานต่อเนื่องของหน่วยงาน อย่างไรก็ตามหากการประกาศปรับโครงสร้างภายหลังวันที่ในรายงานทำให้หน่วยงานไม่สามารถดำเนินงานต่อเนื่อง หน่วยงานอาจจะต้องปรับปรุงลักษณะและจำนวนเงินของสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้ในงบการเงิน

การเปิดเผยข้อมูล

การเปิดเผยวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน

๒๐. หน่วยงานต้องเปิดเผยวันที่ได้รับการอนุมัติให้ออกงบการเงิน และผู้อนุมัติงบการเงิน
๒๑. เนื่องจากงบการเงินไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่ได้รับการอนุมัติให้ออกงบการเงิน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ใช้งบการเงินควรทราบว่ามีกรอนุมัติให้ออกงบการเงินเมื่อใด

การปรับข้อมูลที่เปิดเผยไว้เกี่ยวกับสถานการณ์ ณ วันที่ในรายงานให้เป็นปัจจุบัน

๒๒. หากหน่วยงานได้รับข้อมูลภายหลังวันที่ในรายงานแต่ก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน เกี่ยวกับสถานการณ์ที่มีอยู่ ณ วันที่ในรายงาน หน่วยงานต้องปรับข้อมูลที่เปิดเผยที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ดังกล่าวให้เป็นปัจจุบันตามข้อมูลใหม่ที่ได้รับ
๒๓. ในบางกรณีหน่วยงานจำเป็นต้องปรับข้อมูลที่เปิดเผยในงบการเงินให้เป็นปัจจุบัน เพื่อสะท้อนถึงข้อมูลที่ได้รับภายหลังวันที่ในรายงานแต่ก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน แม้ว่าข้อมูลดังกล่าวจะไม่มีผลกระทบต่อจำนวนเงินที่หน่วยงานได้รับรู้ไว้ในงบการเงินก็ตาม ตัวอย่างของกรณีที่ทำให้หน่วยงานต้องปรับข้อมูลที่เปิดเผยไว้ให้เป็นปัจจุบัน ได้แก่ กรณีที่หน่วยงานได้รับหลักฐานเพิ่มเติมภายหลังวันที่ในรายงานเกี่ยวกับหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นที่มีอยู่ ณ วันที่ในรายงาน นอกเหนือจากการที่หน่วยงานต้องพิจารณาว่าจะรับรู้หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นเป็นประมาณการหนี้สินในงบการเงินหรือไม่ หน่วยงานต้องปรับข้อมูลที่เปิดเผยสำหรับหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นให้เป็นปัจจุบันโดยใช้หลักฐานที่ได้รับมาใหม่นั้น

การเปิดเผยเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานที่ไม่ต้องปรับปรุง

๒๔. เมื่อเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานที่ไม่ต้องปรับปรุงมีสาระสำคัญ การไม่เปิดเผยข้อมูลสามารถทำให้มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน ดังนั้น หน่วยงานต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้ สำหรับเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานที่ไม่ต้องปรับปรุงแต่ละประเภทที่เป็นสาระสำคัญ
- (ก) ลักษณะของเหตุการณ์ดังกล่าว และ
 - (ข) ประมาณการผลกระทบทางการเงิน หรือคำอธิบายที่ว่าหน่วยงานไม่สามารถประมาณผลกระทบดังกล่าวได้
๒๕. ตัวอย่างเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานที่ไม่ต้องปรับปรุงแต่ปกติต้องเปิดเผยข้อมูล มีดังนี้
- (ก) สินทรัพย์ที่วัดมูลค่าตามวิธีมูลค่ายุติธรรมมีมูลค่าลดลงอย่างมากอย่างผิดปกติ โดยไม่เกี่ยวข้องกับสภาพของสินทรัพย์นั้น ณ วันที่ในรายงาน หากแต่เป็นผลจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ในรายงาน
 - (ข) ภายหลังวันที่ในรายงานหน่วยงานซึ่งเป็นผู้ดำเนินโครงการได้ตัดสินใจว่าจะให้หรือกระจายสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมในอนาคตอย่างมาก โดยทางตรงหรือทางอ้อมให้แก่ผู้ร่วมโครงการบริการสาธารณะ ซึ่งสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมดังกล่าวมีผลกระทบต่อหน่วยงาน
 - (ค) การรับโอนหรือโอนหน่วยงานที่สำคัญภายใต้สังกัด หรือการตัดโอนกิจกรรมทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดที่หน่วยงานรับผิดชอบในปัจจุบันให้แก่บุคคลภายนอกดำเนินการภายหลังวันที่ในรายงาน
 - (ง) การประกาศแผนที่จะยกเลิกงานหรือโครงการที่สำคัญ การจำหน่ายสินทรัพย์หรือชำระหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการยกเลิกงานหรือโครงการที่สำคัญ หรือการทำข้อตกลงผูกพันที่จะจำหน่ายสินทรัพย์หรือชำระหนี้สินดังกล่าว

- (จ) การซื้อและการจำหน่ายสินทรัพย์ที่สำคัญ
- (ฉ) ความเสียหายในอาคารและสิ่งปลูกสร้างที่สำคัญที่เกิดจากอัคคีภัยภายหลังวันที่ในรายงาน
- (ช) การประกาศหรือเริ่มต้นปฏิบัติเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างที่สำคัญ (มาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับที่ ๑๙ เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น*)
- (ซ) การออกกฎหมายเพื่อยกหนี้ให้องค์กรหรือบุคคลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนงาน/โครงการ
- (ฅ) การเปลี่ยนแปลงอย่างมากผิดปกติของราคาสินทรัพย์หรืออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศภายหลังวันที่ในรายงาน
- (ฉ) การดำเนินการที่ทำให้เกิดข้อตกลงผูกพันหรือหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นที่มีนัยสำคัญ เช่น การค้าประกันที่มีนัยสำคัญภายหลังวันที่ในรายงาน และ
- (ง) การเริ่มต้นของคดีความที่สำคัญซึ่งเกิดจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่ในรายงานเท่านั้น

วันถือปฏิบัติ

๒๖. มาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้มีผลบังคับใช้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป ทั้งนี้ สนับสนุนให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ หากหน่วยงานนำมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้ไปถือปฏิบัติสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ หน่วยงานต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

ข้อเปรียบเทียบกับมาตรฐานการบัญชีภาครัฐระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๔ เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงาน (IPSAS 14)

เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของการบัญชีภาครัฐ จึงได้มีการตัดเนื้อหา และการปรับแก้ถ้อยคำของมาตรฐานการบัญชี ภาครัฐระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๔ (IPSAS 14) เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงาน ดังนี้

๑. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับรัฐวิสาหกิจตามย่อหน้าที่ ๓ และ ๔
๒. การกำหนดวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงินตามย่อหน้าที่ ๖ และ ๘ ได้มีการปรับแก้เนื้อหา เพื่อให้เหมาะสมกับ สภาพแวดล้อมการดำเนินงานในภาครัฐของประเทศไทย
๓. ตัดเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการประกาศและจ่ายเงินปันผลภายหลังวันที่ในรายงานตามย่อหน้าที่ ๑๔ ๑๕ และ ๑๖ เนื่องจากไม่เข้ากับบริบทของหน่วยงานภาครัฐของไทยที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผล
๔. การเปิดเผยวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงินตามย่อหน้าที่ ๒๖ และ ๒๗ ได้มีการปรับแก้เนื้อหา เพื่อให้สอดคล้อง กับย่อหน้า ๖ และ ๘ ที่ปรับแก้ตามข้อ ๒
๕. การเปิดเผยเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในรายงานที่ไม่ต้องปรับปรุงได้มีการปรับแก้เนื้อหา เพื่อให้มีความเหมาะสมกับ หน่วยงานภาครัฐของไทย เช่น การอ้างอิงแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการบันทึกบัญชี (ย่อหน้า ๓๑ (ง)) และตัวอย่าง การเปิดเผยเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ย่อหน้า ๓๑ (ญ))

มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๒
เรื่อง
สินค้าคงเหลือ

คำแถลงการณ์

มาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีภาครัฐระหว่างประเทศฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ พ.ศ. ๒๕๔๔ (IPSAS ๑๒ : Inventories (July ๒๐๐๑)) ซึ่งเป็นการจัดทำของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีภาครัฐระหว่างประเทศ และมีการปรับปรุงใน พ.ศ. ๒๕๕๘ (Improvements to IPSASs – ๒๐๑๕) โดยมีข้อเปรียบเทียบกับมาตรฐานการบัญชีภาครัฐระหว่างประเทศฉบับที่ ๑๒ สรุปลงไว้ตอนท้ายมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้

สารบัญ

ย่อหน้าที่

วัตถุประสงค์	๑
ขอบเขต	๒-๘
คำนิยาม	๙-๑๔
มูลค่าสุทธิที่จะได้รับ	๑๐
สินค้าคงเหลือ	๑๑-๑๔
การวัดมูลค่าสินค้าคงเหลือ	๑๕-๔๓
ต้นทุนของสินค้าคงเหลือ	๑๘-๓๑
ต้นทุนในการซื้อ	๑๘
ต้นทุนแปลงสภาพ	๒๐-๒๓
ต้นทุนอื่น ๆ	๒๔-๒๗
ต้นทุนของสินค้าคงเหลือของผู้ให้บริการ	๒๘
ต้นทุนของผลิตผลทางการเกษตรที่เก็บเกี่ยวจากสินทรัพย์ชีวภาพ	๒๙
เทคนิคสำหรับการวัดมูลค่าของต้นทุน	๓๐-๓๑
การคำนวณต้นทุน	๓๒-๓๗
มูลค่าสุทธิที่จะได้รับ	๓๘-๔๒
การแจกจ่ายสินค้าที่ไม่มีค่าตอบแทนหรือมีค่าตอบแทนเพียงเล็กน้อย	๔๓
การรับรู้เป็นค่าใช้จ่าย	๔๔-๔๖
การเปิดเผยข้อมูล	๔๗-๕๐
วันถือปฏิบัติ	๕๑

มาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้ประกอบด้วยย่อหน้าที่ ๑ ถึง ๔๙ ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน และต้องอ่านโดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้ ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติ ในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้หน่วยงานถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๓ เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด

วัตถุประสงค์

๑. มาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดวิธีปฏิบัติทางบัญชีสำหรับสินค้าคงเหลือ ประเด็นหลักของการบัญชีสำหรับสินค้าคงเหลือ คือ จำนวนต้นทุนที่จะรับรู้เป็นสินทรัพย์และยกยอดไป จนกว่าจะมีการรับรู้รายได้ที่สัมพันธ์กัน มาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้กำหนดแนวปฏิบัติในการคำนวณหา ต้นทุนของสินค้าคงเหลือและการรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในภายหลัง รวมทั้งการปรับลดมูลค่าสินค้าคงเหลือ ให้เท่ากับมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ นอกจากนี้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้ยังให้แนวทางเกี่ยวกับวิธีการ คำนวณหาต้นทุนของสินค้าคงเหลืออีกด้วย

ขอบเขต

๒. หน่วยงานภาครัฐที่จัดทำและนำเสนองบการเงินตามหลักการบัญชีเกณฑ์คงค้างต้องถือปฏิบัติ ตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้สำหรับการบัญชีสินค้าคงเหลือทุกประเภทยกเว้น
 - (ก) งานระหว่างก่อสร้างภายใต้สัญญาก่อสร้างซึ่งรวมถึงสัญญาการให้บริการที่เกี่ยวข้องโดยตรง (ดูมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๑ เรื่อง สัญญาก่อสร้าง*)
 - (ข) เครื่องมือทางการเงิน (ดูมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๒๘ เรื่อง การแสดงรายการ เครื่องมือทางการเงิน* และมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๒๙ เรื่อง การรับรู้และการวัด มูลค่าเครื่องมือทางการเงิน*)
 - (ค) สินทรัพย์ชีวภาพที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเกษตรและผลิตผลทางการเกษตร ณ จุดเก็บ เกี่ยว (ดูมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๒๗ เรื่อง เกษตรกรรม*)
 - (ง) งานบริการระหว่างทำที่ไม่ได้รับสิ่งตอบแทนโดยตรงหรือได้รับเพียงเล็กน้อยจากผู้รับบริการ
๓. มาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้ไม่ถือปฏิบัติกับการวัดมูลค่าของสินค้าคงเหลือที่ถือไว้โดย
 - (ก) ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์จากป่า ผลิตผลทางการเกษตรภายหลังการเก็บเกี่ยว แร่ และผลิตภัณฑ์จากแร่ เนื่องจากสินค้าคงเหลือเหล่านั้นวัดมูลค่าด้วยมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ ซึ่งเป็นวิธีที่ถือปฏิบัติกันอย่างแพร่หลายในอุตสาหกรรมเหล่านั้น เมื่อหน่วยงานวัดมูลค่า สินค้าคงเหลือดังกล่าวด้วยมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าดังกล่าวจะรับรู้ ในกำไรหรือขาดทุนในงวดที่มีการเปลี่ยนแปลงมูลค่านั้น และ
 - (ข) นายหน้า-ผู้ค้าสินค้าโภคภัณฑ์ ซึ่งวัดมูลค่าสินค้าคงเหลือด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุน ในการขาย เมื่อสินค้าคงเหลือดังกล่าววัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายจะรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในงวด ที่มีการเปลี่ยนแปลงมูลค่านั้น
๔. สินค้าคงเหลือตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ๒ (ง) ไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ และได้รับการยกเว้นในขอบเขตของมาตรฐาน การบัญชีฉบับนี้ด้วย เนื่องจากรายการดังกล่าวเกี่ยวข้องกับประเด็นเฉพาะในภาครัฐที่ต้องมี การพิจารณาโดยละเอียดต่อไป

*เมื่อมีการประกาศใช้

๕. สินค้าคงเหลือตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ๓ (ก) วัดมูลค่าด้วยมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ ณ ขั้นตอนของการผลิตที่กำหนดไว้แน่นอน เช่น เมื่อเก็บเกี่ยวผลผลิตผลทางการเกษตร หรือเมื่อมีการสกัดแร่ได้แล้ว และมีความแน่นอนว่าหน่วยงานจะสามารถขายสินค้าคงเหลือนั้นได้เนื่องด้วยมีการทำสัญญาซื้อขายล่วงหน้าไว้แล้ว หรือมีการประกันราคาโดยรัฐบาล หรือสินค้านั้นมีตลาดซื้อขายคล่องรองรับ และมีความเสี่ยงน้อยมากที่จะขายสินค้าคงเหลือนั้นไม่ได้ สินค้าคงเหลือดังกล่าวอยู่นอกเหนือขอบเขตของมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้ เฉพาะในเรื่องข้อกำหนดเกี่ยวกับการวัดมูลค่า
๖. นายหน้า-ผู้ค้า คือ ผู้ซึ่งซื้อหรือขายสินค้าโภคภัณฑ์เพื่อบุคคลอื่นหรือเพื่อตนเอง สินค้าคงเหลือที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ ๓ (ข) โดยส่วนใหญ่เป็นสินค้าคงเหลือที่ได้มาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายในอนาคตอันใกล้เพื่อที่จะได้รับกำไรจากการผันผวนของราคาหรือจากส่วนต่างของราคาซื้อขาย ซึ่งเป็นส่วนของนายหน้า-ผู้ค้า ในกรณีที่สินค้าคงเหลือเหล่านั้นถูกวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย สินค้าคงเหลือดังกล่าวจะอยู่นอกเหนือขอบเขตของมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้ เฉพาะในเรื่องข้อกำหนดเกี่ยวกับการวัดมูลค่า

คำนิยาม

๗. คำศัพท์ที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้มีความหมายโดยเฉพาะ ดังนี้
- ราคาทุนเปลี่ยนแปลงปัจจุบัน หมายถึง ราคาทุนที่จะเกิดขึ้นกับหน่วยงานในการจัดหาสินทรัพย์ ณ วันที่ในรายงาน
- สินค้าคงเหลือ หมายถึง สินทรัพย์ซึ่งมีลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้
- (ก) อยู่ในรูปของวัตถุดิบ หรือวัสดุที่มีไว้เพื่อใช้ในกระบวนการผลิตสินค้า
 - (ข) อยู่ในรูปของวัตถุดิบ หรือวัสดุที่มีไว้เพื่อนำไปใช้หรือแจกจ่ายในการให้บริการ
 - (ค) ถือไว้เพื่อขายหรือแจกจ่ายตามลักษณะการดำเนินงานตามปกติของหน่วยงาน
 - (ง) อยู่ในระหว่างกระบวนการผลิตเพื่อให้เป็นสินค้าสำเร็จรูปเพื่อขายหรือการแจกจ่าย
- มูลค่าสุทธิที่จะได้รับ หมายถึง ราคาโดยประมาณที่คาดว่าจะขายได้ตามลักษณะการดำเนินงานตามปกติ หักด้วยประมาณการต้นทุนในการผลิตสินค้านั้นให้เสร็จและต้นทุนที่จำเป็นต้องจ่ายไปในการขายสินค้า การแลกเปลี่ยน หรือการแจกจ่าย
- คำศัพท์ที่นิยามในมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับอื่นและนำมาใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ มีความหมายเดียวกับมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับดังกล่าวนั้น และคำศัพท์ทั้งหมดรวบรวมไว้ในชุดคำศัพท์บัญชีภาครัฐ*

มูลค่าสุทธิที่จะได้รับ

๘. มูลค่าสุทธิที่จะได้รับ หมายถึง จำนวนเงินสุทธิที่หน่วยงานคาดว่าจะได้รับจากการขายสินค้าตามลักษณะการดำเนินงานตามปกติของหน่วยงาน มูลค่ายุติธรรมสะท้อนให้เห็นถึงจำนวนเงินซึ่งจะได้รับจากการแลกเปลี่ยนของสินค้าคงเหลือชนิดเดียวกันระหว่างผู้ซื้อ และผู้ขายที่มีความรอบรู้และเต็มใจในการแลกเปลี่ยนในตลาด มูลค่าสุทธิที่จะได้รับสะท้อนถึงมูลค่าเฉพาะของหน่วยงาน ในขณะที่มูลค่ายุติธรรมไม่ได้สะท้อนถึงมูลค่าดังกล่าว มูลค่าสุทธิที่จะได้รับของสินค้าคงเหลืออาจจะไม่เท่ากับมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย

*เมื่อมีการประกาศใช้

สินค้าคงเหลือ

๙. สินค้าคงเหลือรวมถึงสินค้าที่ซื้อมาและถือไว้เพื่อขายต่อ เช่น สินค้าที่หน่วยงานซื้อและถือไว้เพื่อขายต่อ หรือที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อื่นที่ถือไว้เพื่อขาย สินค้าคงเหลือรวมถึงสินค้าสำเร็จรูปที่ผลิต หรือสินค้าระหว่างผลิตของหน่วยงาน นอกจากนี้สินค้าคงเหลือยังประกอบด้วย (ก) วัตถุดิบหรือวัสดุที่ถือไว้เพื่อรอที่จะใช้ในกระบวนการผลิต (ข) สินค้าที่ซื้อหรือผลิตโดยหน่วยงานซึ่งมีไว้เพื่อการแจกจ่ายให้กับผู้อื่นโดยไม่มีค่าตอบแทนหรือมีค่าตอบแทนเพียงเล็กน้อย ตัวอย่างเช่น หนังสือเรียนเพื่อการศึกษาที่ผลิตโดยหน่วยงานด้านสุขภาพสำหรับการบริจาคให้กับโรงเรียน ซึ่งในหลายหน่วยงานสินค้าคงเหลือจะเกี่ยวข้องกับการให้บริการมากกว่าจะเป็นสินค้าที่ซื้อมาและถือไว้เพื่อขายต่อหรือสินค้าที่ผลิตเพื่อขาย ในกรณีที่หน่วยงานผู้ให้บริการ สินค้าคงเหลือจะรวมถึงต้นทุนงานให้บริการตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ๒๖ ซึ่งหน่วยงานยังไม่ได้มีการรับรู้รายได้ที่เกี่ยวข้อง (ดูมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๙ เรื่อง รายได้จากการแลกเปลี่ยน*)
๑๐. สินค้าคงเหลือในหน่วยงานภาครัฐอาจรวมถึง
- (ก) ภาระผูกพัน
 - (ข) สินค้าอุปโภคบริโภค
 - (ค) วัสดุในการบำรุงรักษา
 - (ง) อะไหล่สำหรับอาคารและอุปกรณ์นอกเหนือจากรายการที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๑๗ เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์
 - (จ) สินค้ายุทธปัจจัย (ตัวอย่างเช่น พลังงานสำรอง)
 - (ฉ) เงินตราคงเหลือที่ยังไม่ได้นำออกใช้หมุนเวียน
 - (ช) งานระหว่างทำ รวมถึง
 - (๑) วัสดุทางการศึกษา/วัสดุในการฝึกอบรม
 - (๒) การให้บริการลูกค้า ซึ่งบริการเหล่านั้นมีลักษณะที่ผู้รับบริการและผู้ให้บริการมีอิสระในการต่อรองราคากัน เช่น การบริการงานวิจัย การศึกษา การรักษาพยาบาล การบริการให้คำปรึกษาและการสอบบัญชี เป็นต้น
 - (ซ) ที่ดิน/อุปกรณ์ที่ถือไว้เพื่อขาย
๑๑. กรณีที่รัฐบาลควบคุมสิทธิในการสร้างและการนำออกใช้ของสินทรัพย์ต่าง ๆ เช่น เงินตรา รายการเหล่านี้ถือเป็นสินค้าคงเหลือตามวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้ สินค้าคงเหลือดังกล่าวต้องไม่แสดงมูลค่าตามมูลค่าที่ตราไว้ แต่ให้วัดมูลค่าตามย่อหน้าที่ ๑๓ คือ ต้นทุนในการผลิตเหรียญ/ธนบัตร
๑๒. เมื่อรัฐบาลมีการเก็บสำรองสินค้ายุทธปัจจัยต่าง ๆ ไว้ เช่น พลังงานสำรอง (ตัวอย่างเช่น น้ำมัน) สำหรับใช้ในกรณีฉุกเฉินหรือสถานการณ์อื่น ๆ (ตัวอย่างเช่น ภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือเหตุฉุกเฉินในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน) สินค้ายุทธปัจจัยที่เก็บไว้เหล่านั้นต้องรับรู้เป็นสินค้าคงเหลือตามวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้

*เมื่อมีการประกาศใช้

การวัดมูลค่าสินค้าคงเหลือ

๑๓. สินค้าคงเหลือต้องวัดมูลค่าด้วยราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ แล้วแต่มูลค่าใดจะต่ำกว่า ยกเว้นเมื่อปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ๑๔ หรือ ๑๕
๑๔. สินค้าคงเหลือที่ได้มาจากรายการที่ไม่มีการแลกเปลี่ยน ต้องวัดราคาทุนด้วยมูลค่ายุติธรรมของสินค้า ณ วันที่ได้รับสินค้านั้น
๑๕. สินค้าคงเหลือต้องวัดมูลค่าด้วยราคาทุนหรือราคาทุนเปลี่ยนแปลงแทนปัจจุบัน แล้วแต่มูลค่าใดจะต่ำกว่าสำหรับรายการที่ถือไว้เพื่อ
 - (ก) การแจกจ่ายที่ไม่มีค่าตอบแทนหรือมีค่าตอบแทนเพียงเล็กน้อย
 - (ข) การใช้ไปในกระบวนการผลิตสินค้าคงเหลือเพื่อการแจกจ่ายที่ไม่มีค่าตอบแทนหรือมีค่าตอบแทนเพียงเล็กน้อย

ต้นทุนของสินค้าคงเหลือ

๑๖. ต้นทุนของสินค้าคงเหลือต้องประกอบด้วยต้นทุนทั้งหมดในการซื้อ ต้นทุนแปลงสภาพ และต้นทุนอื่นๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อให้สินค้าคงเหลือนั้นอยู่ในสถานที่และอยู่ในสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ต้นทุนในการซื้อ

๑๗. ต้นทุนในการซื้อของสินค้าคงเหลือประกอบด้วย ราคาซื้อ อกรขาเข้า และภาษีอื่น (สุทธิจากจำนวนที่หน่วยงานจะได้รับคืนในภายหลังจากหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดเก็บภาษี) รวมทั้งค่าขนส่ง ค่าขนถ่าย และต้นทุนอื่นๆ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มาซึ่งสินค้าสำเร็จรูป วัตถุดิบ และวัสดุการผลิต ในการคำนวณหาต้นทุนในการซื้อสินค้าให้นำส่วนลดการค้า เงินที่ได้รับคืน และรายการอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันมาหักออกด้วย

ต้นทุนแปลงสภาพ

๑๘. ต้นทุนในการแปลงสภาพสินค้าคงเหลือจากงานระหว่างทำให้เป็นสินค้าสำเร็จรูปจะเกิดขึ้นเป็นปกติในกรณีที่มีการผลิต ต้นทุนแปลงสภาพของสินค้าคงเหลือ ประกอบด้วย ต้นทุนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับจำนวนหน่วยสินค้าที่ผลิต เช่น ค่าแรงงานทางตรง รวมถึงค่าใช้จ่ายการผลิตทั้งส่วนที่คงที่ที่เป็นส่วนอย่างเป็นระบบ และค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรซึ่งเกิดขึ้นเพื่อแปลงสภาพวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป ค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ คือ ต้นทุนการผลิตทางอ้อมที่เกิดขึ้นในการผลิตโดยไม่สัมพันธ์กับ (ก) ปริมาณการผลิต เช่น ค่าเสื่อมราคา และค่าบำรุงรักษาอาคารโรงงานและอุปกรณ์โรงงาน และ (ข) ต้นทุนเกี่ยวกับฝ่ายจัดการโรงงานและการบริหารโรงงาน ส่วนค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร คือ ต้นทุนการผลิตทางอ้อมที่ผันแปรโดยตรงหรือค่อนข้างจะผันแปรโดยตรงกับปริมาณการผลิต เช่น วัตถุดิบทางอ้อม และค่าแรงงานทางอ้อม
๑๙. การปันส่วนค่าใช้จ่ายการผลิตที่เข้าสู่ต้นทุนแปลงสภาพอ้างอิงจากฐานกำลังการผลิตปกติ กำลังการผลิตปกติ คือ การผลิตที่คาดว่าจะผลิตได้โดยเฉลี่ยในหลายช่วงเวลาหรือในหลายฤดูกาลภายใต้สภาวะการผลิตที่โดยคำนึงถึงกำลังการผลิตที่สูญเสียอันเกิดจากการบำรุงรักษาตามแผนที่วางไว้ ระดับการผลิตที่เกิดขึ้นจริงอาจนำมาใช้ได้หากใกล้เคียงกับกำลังการผลิตปกติ จำนวนค่าใช้จ่ายคงที่ที่ปันส่วนเข้าแต่ละหน่วยการผลิตจะต้องไม่เพิ่มขึ้นแม้ว่าการผลิตจะลดต่ำลงหรือไม่มีการผลิต ค่าใช้จ่ายในการผลิตที่ไม่ได้ถูกปันส่วนให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่เกิดค่าใช้จ่ายนั้น ในช่วงเวลาที่มีการผลิตสูงผิดปกติ จำนวนค่าใช้จ่ายคงที่

- ต่อหน่วยก็จะถูกปันส่วนเข้าสินค้าแต่ละหน่วยที่ผลิตน้อยลง เพื่อไม่ให้สินค้าคงเหลือมีมูลค่าสูงกว่าต้นทุน ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรจะปันส่วนเข้าสินค้าแต่ละหน่วยที่ผลิตตามต้นทุนการผลิตที่ใช้จริง
๒๐. ตัวอย่างเช่น การปันส่วนต้นทุนทั้งคงที่และผันแปรที่เกิดขึ้นในการพัฒนาของที่ดินรอการพัฒนาที่ถือไว้เพื่อขาย เพื่อเข้าอาศัย หรือเพื่อการค้าของผู้มีกรรมสิทธิ์ อาจรวมถึงต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวน การระบายน้ำ การวางท่อสำหรับเชื่อมต่อสาธารณูปโภค ฯลฯ
๒๑. ในกระบวนการผลิตหนึ่งอาจมีการผลิตผลิตภัณฑ์พร้อมกันมากกว่าหนึ่งชนิด เช่น กรณีที่มีการผลิตผลิตภัณฑ์ร่วมหรือกรณีที่มีผลิตภัณฑ์หลักและผลิตภัณฑ์พลอยได้ หากต้นทุนแปลงสภาพของแต่ละผลิตภัณฑ์ไม่อาจจะระบุแยกกันได้อย่างชัดเจน ให้ใช้เกณฑ์การปันส่วนที่สมเหตุสมผลและสม่ำเสมอ ตัวอย่างของเกณฑ์ที่ใช้ในการปันส่วน เช่น การใช้มูลค่าขายของแต่ละผลิตภัณฑ์ ณ ขั้นตอนการผลิตที่สามารถแยกผลิตภัณฑ์ได้อย่างชัดเจน หรือเมื่อการผลิตเสร็จสิ้นเป็นเกณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์พลอยได้ ซึ่งโดยส่วนใหญ่มีลักษณะที่ไม่เป็นสาระสำคัญ มักจะวัดมูลค่าโดยใช้มูลค่าสุทธิที่จะได้รับและนำมูลค่าดังกล่าวไปหักจากต้นทุนของผลิตภัณฑ์หลัก ดังนั้น มูลค่าตามบัญชีของผลิตภัณฑ์หลักจึงไม่แตกต่างอย่างเป็นสาระสำคัญจากต้นทุนของผลิตภัณฑ์หลัก

ต้นทุนอื่น ๆ

๒๒. ต้นทุนอื่นที่จะนำไปรวมในต้นทุนสินค้าคงเหลือได้ หากเป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นเพื่อทำให้สินค้าคงเหลืออยู่ในสถานที่และสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เช่น อาจเป็นการเหมาะสมที่จะนำค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากการผลิตหรือต้นทุนในการออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับลูกค้ารายใดรายหนึ่งโดยเฉพาะไปรวมเป็นต้นทุนของสินค้าคงเหลือนั้น
๒๓. ตัวอย่างของต้นทุนที่ไม่นำมารวมเป็นต้นทุนสินค้าคงเหลือและให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่เกิดขึ้น เช่น
- (ก) วัตถุประสงค์ ค่าแรงงานหรือค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นที่สูญเสียเกินกว่าปกติ
 - (ข) ต้นทุนในการเก็บรักษาสินค้า เว้นแต่เป็นต้นทุนที่จำเป็นในกระบวนการผลิตก่อนจะถึงขั้นตอนการผลิตถัดไป
 - (ค) ค่าใช้จ่ายในการบริหารที่ไม่เกี่ยวกับการทำให้สินค้าอยู่ในสถานที่และอยู่ในสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
 - (ง) ต้นทุนในการขาย
๒๔. ในบางสถานการณ์หน่วยงานอาจนำต้นทุนการกู้ยืมมารวมเป็นต้นทุนของสินค้าคงเหลือได้ หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๕ เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม
๒๕. หน่วยงานอาจจะซื้อสินค้าโดยมีการจ่ายชำระเงินนานเกินกว่าระยะเวลาที่ได้รับสินเชื่อตามปกติในกรณีดังกล่าวผลต่างระหว่างจำนวนเงินที่จ่ายจริงกับราคาซื้อที่ต้องจ่ายภายใต้เงื่อนไขการให้สินเชื่อตามปกติให้รับรู้เป็นดอกเบี้ยจ่ายตลอดระยะเวลาการจัดหาเงิน

ต้นทุนของสินค้าคงเหลือของผู้ให้บริการ

๒๖. ในกรณีที่ผู้ให้บริการมีสินค้าคงเหลือ (ยกเว้นที่อ้างถึงไว้ในย่อหน้า ๒ (ง)) ให้วัดมูลค่าสินค้านี้ด้วยต้นทุนในการผลิต ต้นทุนดังกล่าวโดยส่วนใหญ่ประกอบด้วยค่าแรงงาน และต้นทุนอื่นที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการให้บริการ ซึ่งรวมถึงบุคลากรที่ควบคุมและดูแล และต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ ส่วนค่าแรงงานที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้บริการ รวมถึงค่าแรงงานและต้นทุนอื่นที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรด้านการขายและการบริหารจะไม่รวมเป็นต้นทุนของสินค้าคงเหลือของผู้ให้บริการ แต่ให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่เกิดขึ้น ต้นทุนของสินค้าคงเหลือ

ของผู้ให้บริการ ไม่รวมถึงกำไรหรือค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวข้องซึ่งมักนำมาใช้เป็นปัจจัยหนึ่งในการคิดค่าบริการของผู้ให้บริการ

ต้นทุนของผลิตผลทางการเกษตรที่เก็บเกี่ยวจากสินทรัพย์ชีวภาพ

๒๗. ตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ ๒๗ เรื่อง เกษตรกรรม* สินค้าคงเหลือที่เป็นผลิตผลทางการเกษตรซึ่งเก็บเกี่ยวจากสินทรัพย์ชีวภาพจะวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการเริ่มแรกด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย ณ จุดเก็บเกี่ยว มูลค่าดังกล่าวให้ถือเป็นต้นทุนของสินค้าคงเหลือตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้

เทคนิคสำหรับการวัดมูลค่าของต้นทุน

๒๘. เทคนิคสำหรับการวัดมูลค่าของต้นทุน เช่น วิธีต้นทุนมาตรฐานหรือวิธีราคาขายปลีก อาจนำมาใช้เพื่อความสะดวก หากวิธีการประมาณต้นทุนดังกล่าวให้ผลใกล้เคียงกับต้นทุนจริง ต้นทุนมาตรฐานกำหนดจากการใช้วัตถุดิบ วัสดุโรงงาน ค่าแรงงาน ประสิทธิภาพและการใช้กำลังการผลิตในระดับปกติ ต้นทุนมาตรฐานต้องมีการทบทวนอยู่เสมอและปรับปรุงเมื่อจำเป็นเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน
๒๙. สินค้าคงเหลืออาจได้รับการโอนให้หน่วยงานในลักษณะของรายการที่ไม่มีการแลกเปลี่ยน ตัวอย่างเช่น องค์การความช่วยเหลือระหว่างประเทศอาจบริจาควัสดุทางการแพทย์ให้กับโรงพยาบาลของรัฐหลังจากเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าวต้นทุนของสินค้าคงเหลือคือมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่ได้รับสินทรัพย์นั้นมา

การคำนวณต้นทุน

๓๐. ต้นทุนสินค้าคงเหลือของแต่ละรายการ ซึ่งโดยปกติไม่อาจสับเปลี่ยนกันได้ และเป็นสินค้าหรือบริการที่ผลิตขึ้นและแยกต่างหากไว้สำหรับโครงการหนึ่งโครงการใดโดยเฉพาะต้องคำนวณโดยใช้วิธีราคาเจาะจง
๓๑. ต้นทุนตามวิธีราคาเจาะจงเป็นวิธีการบันทึกต้นทุนที่เจาะจงได้ในสินค้าคงเหลือแต่ละรายการ วิธีนี้จึงเหมาะที่จะใช้สำหรับสินค้าที่แยกไว้สำหรับโครงการหนึ่งโครงการใดโดยเฉพาะ โดยไม่คำนึงว่าสินค้าคงเหลือดังกล่าวจะซื้อหรือผลิตขึ้นเอง อย่างไรก็ตาม การบันทึกต้นทุนตามวิธีราคาเจาะจงจะไม่เหมาะสม หากสินค้าคงเหลือมีจำนวนรายการมากและโดยปกติมีลักษณะสับเปลี่ยนกันได้ ในสถานการณ์ดังกล่าววิธีที่เลือกคือราคาสินค้าคงเหลือรายการที่เหลือ อาจเป็นช่องทางการกำหนดผลกระทบของรายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสำหรับงวด
๓๒. เมื่อหน่วยงานถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ๓๑ หน่วยงานจะต้องคำนวณต้นทุนแบบเดียวกันสำหรับสินค้าคงเหลือทั้งหมดที่มีลักษณะและการใช้คล้ายคลึงกัน สำหรับสินค้าคงเหลือที่มีความแตกต่างกันทั้งลักษณะหรือการใช้งาน (ตัวอย่างเช่น สินค้าบางอย่างที่ใช้ในแผนกหนึ่งและเป็นสินค้าประเภทเดียวกันที่มีไว้ใช้กับแผนกอื่น) วิธีการคำนวณต้นทุนที่แตกต่างกันอาจสมเหตุสมผล ความแตกต่างทางด้านที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของสินค้าคงเหลือ (และในกฎหมายภาษีที่เกี่ยวข้อง) ไม่ใช่เหตุผลที่เพียงพอที่จะใช้วิธีการคำนวณต้นทุนที่แตกต่างกัน

*เมื่อมีการประกาศใช้

๓๓. ต้นทุนสินค้าคงเหลือนอกจากที่กล่าวในย่อหน้าที่ ๓๐ ต้องคำนวณมูลค่าโดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน หรือวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก หน่วยงานต้องใช้วิธีการคำนวณมูลค่าด้วยวิธีเดียวกันสำหรับสินค้าคงเหลือทุกชนิดที่มีลักษณะและการใช้คล้ายคลึงกัน สำหรับสินค้าคงเหลือที่มีลักษณะหรือการใช้แตกต่างกันการใช้วิธีคำนวณต้นทุนที่ต่างกันอาจมีความเหมาะสม
๓๔. ตัวอย่างเช่น สินค้าคงเหลือของส่วนงานภายในแห่งหนึ่งอาจมีการใช้สินค้าคงเหลือชนิดเดียวกันที่แตกต่างไปจากส่วนงานภายในอีกแห่งหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างทางด้านสถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของสินค้าคงเหลือไม่ใช่เหตุผลที่เพียงพอที่จะใช้วิธีการคำนวณต้นทุนที่แตกต่างกัน
๓๕. วิธีเข้าก่อนออกก่อนมีข้อสมมติฐานว่า สินค้าคงเหลือรายการที่ซื้อมาหรือผลิตขึ้นก่อนจะขายออกไปก่อน จึงเป็นผลให้สินค้าคงเหลือรายการที่เหลืออยู่ ณ วันสิ้นงวดเป็นสินค้าที่ซื้อมาหรือผลิตขึ้นในครั้งหลังสุด สำหรับวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ต้นทุนสินค้าคงเหลือแต่ละรายการจะกำหนดจากการถัวเฉลี่ยต้นทุนของสินค้าที่เหมือนกัน ณ วันต้นงวดกับต้นทุนของสินค้าที่เหมือนกันที่ซื้อมา หรือผลิตขึ้นในระหว่างงวด ซึ่งวิธีการคำนวณต้นทุนถัวเฉลี่ยอาจคำนวณเป็นระยะ ๆ ไปหรือคำนวณทุกครั้งที่ได้รับสินค้า ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของหน่วยงาน

มูลค่าสุทธิที่จะได้รับ

๓๖. ต้นทุนของสินค้าคงเหลืออาจจะไม่ได้รับคืนถ้าสินค้าคงเหลือเหล่านั้นเกิดความเสียหาย หรือเกิดความล้าสมัย บางส่วนหรือทั้งหมด หรือราคาขายลดลง ต้นทุนของสินค้าคงเหลืออาจจะไม่ได้รับคืนหากประมาณการต้นทุนเพิ่มขึ้นในการทำต่อให้เสร็จหรือประมาณการต้นทุนที่จะเกิดขึ้นเพื่อขึ้นเพื่อทำให้สินค้าขาย แลกเปลี่ยน หรือแจกจ่ายได้ การที่ราคาสินค้าคงเหลือลดลงจากราคาทุนให้เท่ากับมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ สอดคล้องกับแนวความคิดที่ว่า สินทรัพย์ไม่ควรแสดงมูลค่าตามบัญชีสูงกว่าประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการที่คาดว่าจะได้รับจากการขาย การแลกเปลี่ยน การแจกจ่าย หรือการใช้
๓๗. การลดมูลค่าของสินค้าคงเหลือลงให้เท่ากับมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ มักพิจารณาจากสินค้าแต่ละรายการ แต่ในบางสถานการณ์ อาจพิจารณาจากกลุ่มสินค้าที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันหรือมีความเกี่ยวพันกัน โดยอาจเป็นกรณีสินค้าที่มีความเกี่ยวข้องกับสายผลิตภัณฑ์เดียวกันที่มีวัตถุประสงค์หรือการใช้ประโยชน์ขั้นสุดท้ายเหมือนกันหรือมีการผลิตหรือขายในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์เดียวกัน และในทางปฏิบัติ ไม่สามารถแยกจากรายการอื่นในสายผลิตภัณฑ์เดียวกันได้ อย่างไรก็ตาม การไม่เหมาะสมที่จะปรับลดมูลค่าสินค้าคงเหลือโดยใช้เกณฑ์การจัดประเภทของสินค้าคงเหลือ เช่น สินค้าคงเหลือสำเร็จรูป หรือสินค้าคงเหลือทุกประเภทในส่วนงานภายในแห่งใดแห่งหนึ่ง หรือส่วนงานตามภูมิศาสตร์แห่งใดแห่งหนึ่ง โดยทั่วไปผู้ให้บริการมักคำนวณต้นทุนแยกตามการให้บริการแต่ละงาน ซึ่งใช้กำหนดค่าบริการตามงานนั้น ดังนั้น ต้นทุนสำหรับงานให้บริการให้พิจารณาแยกตามงานแต่ละงาน
๓๘. ในการประมาณมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ ให้พิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของหน่วยงานในการถือครองสินค้าคงเหลือด้วย ตัวอย่างเช่น มูลค่าสุทธิที่จะได้รับของสินค้าคงเหลือที่หน่วยงานถือไว้เพื่อขาย หรือให้บริการตามสัญญาที่แน่นอน ให้ถือตามราคาที่กำหนดไว้ในสัญญานั้น หากจำนวนตามสัญญาการขายนั้นมีน้อยกว่าปริมาณสินค้าคงเหลือที่ถือครองไว้ มูลค่าสุทธิที่จะได้รับของสินค้าคงเหลือส่วนที่เกินกว่าปริมาณในสัญญาให้ถือตามราคาขายโดยทั่วไป แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับประมาณการหนี้สินหรือหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นจากปริมาณสินค้าคงเหลือตามสัญญาขายที่แน่นอนส่วนที่เกินปริมาณ

สินค้าคงเหลือที่ถือไว้ และที่เกิดจากสัญญาซื้อที่แน่นอนของหน่วยงาน กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชี ภาครัฐ ฉบับที่ ๑๙ เรื่องประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจจะเกิดขึ้น*

๓๙. หน่วยงานต้องไม่ปรับมูลค่าวัตถุดิบหรือวัสดุอื่นที่ถือไว้เพื่อใช้ในการผลิตสินค้าให้ลดต่ำกว่าราคาทุน ถ้าสินค้าสำเร็จรูปที่ผลิตจากวัตถุดิบหรือวัสดุอื่นนั้นคาดว่าจะขาย แลกเปลี่ยน หรือแจกจ่ายได้ในราคา เท่ากับหรือสูงกว่าราคาทุน อย่างไรก็ตามเมื่อการที่ราคาวัตถุดิบลดลงเป็นข้อบ่งชี้ว่า ต้นทุนของสินค้า สำเร็จรูปนั้นสูงกว่ามูลค่าสุทธิที่จะได้รับ หน่วยงานต้องปรับลดมูลค่าวัตถุดิบให้ลดลงเท่ากับมูลค่าสุทธิ ที่จะได้รับ ในสถานการณ์เช่นนี้ต้นทุนเปลี่ยนแทนของวัตถุดิบอาจจะเป็นมูลค่าที่ดีที่สุดในการกำหนด มูลค่าสุทธิที่จะได้รับ
๔๐. หน่วยงานต้องประเมินมูลค่าสุทธิที่จะได้รับใหม่ในแต่ละรอบระยะเวลาถัดไป เมื่อสถานการณ์ที่ทำให้มี การปรับลดมูลค่าสินค้าคงเหลือให้ต่ำกว่าราคาทุนหมดไป หรือเมื่อมีหลักฐานที่ชัดเจนว่ามูลค่าสุทธิ ที่จะได้รับเพิ่มขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ให้หน่วยงานบันทึกกลับรายการ ปรับลดมูลค่าของสินค้าคงเหลือ (ได้ไม่เกินจำนวนของมูลค่าที่ปรับลดเดิม) เพื่อให้มูลค่าตามบัญชีใหม่ แสดงมูลค่าด้วยราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับที่ปรับปรุงใหม่แล้วแต่จำนวนใดจะต่ำกว่า ตัวอย่างของกรณีนี้ เช่น การที่สินค้าคงเหลือรายการหนึ่งยกมาในงวดบัญชีถัดมาด้วยมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ เนื่องจากราคาขายลดลง และยังไม่ได้ขายออกไปแต่ต่อมาราคาขายได้เพิ่มขึ้น

การแจกจ่ายสินค้าที่ไม่มีค่าตอบแทนหรือมีค่าตอบแทนเพียงเล็กน้อย

๔๑. หน่วยงานอาจจะมีสินค้าคงเหลือที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความสามารถในการสร้างกระแสเงินสดสุทธิ สินค้าคงเหลือเหล่านี้อาจเกิดขึ้น เมื่อรัฐบาลได้พิจารณาแล้วว่าที่จะแจกจ่ายสินค้าบางอย่างที่ไม่มีค่าตอบแทนหรือมีค่าตอบแทน เพียงเล็กน้อย ในกรณีดังกล่าวประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการ ของสินค้าคงเหลือสำหรับวัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงินจะถูกสะท้อนจากจำนวนเงิน ที่หน่วยงานจะต้องจ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน ในกรณีที่ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคต หรือศักยภาพในการให้บริการไม่สามารถหาได้ในตลาด ควรประมาณการจากราคาเปลี่ยนแทน หากวัตถุประสงค์ของสินค้าคงเหลือที่มีไว้เพื่อการแลกเปลี่ยน มูลค่าการใช้งานของสินค้าคงเหลือ ดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ ๑๓

การรับรู้เป็นค่าใช้จ่าย

๔๒. เมื่อมีการขาย แลกเปลี่ยน หรือแจกจ่ายสินค้าคงเหลือออกไป มูลค่าตามบัญชีของสินค้านั้น ต้องรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่มีการรับรู้รายได้ที่เกี่ยวข้อง ถ้ารายการดังกล่าวไม่เกี่ยวกับรายได้ ค่าใช้จ่ายดังกล่าวต้องรับรู้เมื่อนำสินค้าคงเหลือไปแจกจ่ายหรือนำไปให้บริการที่เกี่ยวข้องแล้ว มูลค่าที่ลดลงของสินค้าคงเหลือเนื่องจากการปรับมูลค่าให้เท่ากับมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ รวมทั้ง ผลขาดทุนทั้งหมดที่เกี่ยวกับสินค้าคงเหลือต้องบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่ปรับมูลค่าสินค้า ให้ลดลงหรือมีผลขาดทุนเกิดขึ้น จำนวนที่เกิดจากการกลับรายการปรับลดมูลค่าสินค้าคงเหลือ ที่เกิดจากการเพิ่มขึ้นของมูลค่าสุทธิที่จะได้รับต้องรับรู้โดยนำไปหักจากมูลค่าของสินค้าคงเหลือ ที่รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่มีการกลับรายการดังกล่าว

*เมื่อมีการประกาศใช้

๔๓. สำหรับผู้ให้บริการ สินค้าคงเหลือจะรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายตามปกติ เมื่อได้ให้บริการหรือเมื่อมีการเรียกเก็บเงินสำหรับบริการดังกล่าวแล้ว
๔๔. สินค้าบางส่วนอาจถูกปันส่วนไปยังบัญชีสินทรัพย์อื่น เช่น สินค้าที่ใช้เป็นส่วนประกอบของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ที่สร้างขึ้นเอง สินค้าคงเหลือที่ปันส่วนไปยังสินทรัพย์ประเภทอื่นในลักษณะนี้ให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายตามอายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์นั้น

การเปิดเผยข้อมูล

๔๕. หน่วยงานต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้ในงบการเงิน
- (ก) นโยบายการบัญชีที่ใช้ในการวัดมูลค่าสินค้าคงเหลือ และวิธีที่ใช้คำนวณราคาทุน
 - (ข) มูลค่าตามบัญชีรวมของสินค้าคงเหลือและมูลค่าตามบัญชีของสินค้าคงเหลือแต่ละประเภท จำแนกตามความเหมาะสมของแต่ละหน่วยงาน
 - (ค) มูลค่าตามบัญชีของสินค้าคงเหลือที่แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย
 - (ง) มูลค่าของสินค้าคงเหลือที่รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีนั้น
 - (จ) มูลค่าของสินค้าคงเหลือที่ปรับลดลงที่รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีนั้นตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ๔๐
 - (ฉ) มูลค่าการกลับรายการปรับลดมูลค่าสินค้าคงเหลือ ซึ่งหน่วยงานรับรู้โดยนำไปหักจากมูลค่าของสินค้าคงเหลือที่รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ๔๐
 - (ช) เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ทำให้มีการกลับรายการปรับลดมูลค่าสินค้าตามย่อหน้าที่ ๔๐ และ
 - (ซ) มูลค่าตามบัญชีของสินค้าคงเหลือที่ใช้เป็นหลักประกันหนี้สิน
๔๖. ข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าตามบัญชีของสินค้าคงเหลือที่จำแนกตามประเภทของสินค้าตลอดจน การเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือประเภทดังกล่าวที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน โดยทั่วไปสินค้าคงเหลือจะถูกจัดประเภทเป็นสินค้าที่มีไว้เพื่อขาย สินค้าสำเร็จรูป สินค้าระหว่างทำ วัตถุดิบ และวัสดุ การผลิตสำหรับสินค้าคงเหลือของผู้ให้บริการ อาจแสดงเป็นงานระหว่างทำ
๔๗. มูลค่าสินค้าคงเหลือที่รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในระหว่างงวด ซึ่งโดยส่วนใหญ่หมายถึง (ก) ต้นทุนขาย ประกอบด้วยต้นทุนทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการวัดมูลค่าของสินค้าที่ขาย แลกเปลี่ยน หรือ แจกจ่ายไป และ (ข) ค่าใช้จ่ายในการผลิตที่ไม่จัดสรรและต้นทุนการผลิตส่วนที่สูญเสียเกินปกติ ในบางสถานการณ์ หน่วยงานอาจมีเหตุผลในการรวมต้นทุนอื่นๆ เข้าไปด้วย เช่น ต้นทุนในการจัดจำหน่ายสินค้า
๔๘. บางหน่วยงานแสดงรายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายในรูปแบบที่มีผลให้จำนวนที่เปิดเผยแตกต่างไปจาก ต้นทุนของสินค้าที่รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในระหว่างงวด ภายใต้รูปแบบนี้หน่วยงานจะนำเสนอการวิเคราะห์ ค่าใช้จ่ายโดยจำแนกตามลักษณะค่าใช้จ่าย ในกรณีนี้ หน่วยงานจะต้องเปิดเผยต้นทุนที่รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับวัตถุดิบและวัสดุสิ้นเปลือง ต้นทุนแรงงาน และต้นทุนอื่น พร้อมทั้งมูลค่า การเปลี่ยนแปลงสุทธิของสินค้าคงเหลือสำหรับงวดนั้น

วันถือปฏิบัติ

๔๙. มาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่ม ในหรือหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป ทั้งนี้ สนับสนุนให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ หากหน่วยงานนำมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้ไปถือปฏิบัติสำหรับรอบระยะเวลาบัญชี ที่เริ่มก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ หน่วยงานต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

ข้อเปรียบเทียบกับมาตรฐานการบัญชีภาครัฐระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ (IPSAS ๑๒)

๑. มาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้มีการตัดเนื้อหาของมาตรฐานการบัญชีภาครัฐระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ ดังนี้
 - ๑.๑ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับรัฐวิสาหกิจ ตามย่อหน้าที่ ๔ และ ๕
 - ๑.๒ การแก้ไขเนื้อหาของมาตรฐานการบัญชีภาครัฐระหว่างประเทศฉบับดังกล่าว ที่เป็นผลมาจากมาตรฐานการบัญชีภาครัฐระหว่างประเทศฉบับอื่น ตามย่อหน้าที่ ๕๑ A และ ๕๑ B
 - ๑.๓ การใช้เกณฑ์คงค้างภายหลังวันที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับดังกล่าว ตามย่อหน้าที่ ๕๒
 - ๑.๔ การยกเลิก IPSAS ๑๒ ฉบับเดิมที่ออกในปี ๒๕๔๔ ตามย่อหน้าที่ ๕๓
๒. มาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับนี้มีการปรับแก้ถ้อยคำจากมาตรฐานการบัญชีภาครัฐระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง สินค้าคงเหลือ ดังนี้
 - ๒.๑ ตัดตัวอย่างรายการตรวจตราไปรษณียากรที่ถือไว้เพื่อขายในย่อหน้าที่ ๑๒ (ข) และการวัดมูลค่ารายการดังกล่าวในย่อหน้าที่ ๑๓
 - ๒.๒ เพิ่มตัวอย่างการให้บริการลูกค้าในย่อหน้าที่ ๑๒ (ข)